

Benvolguts amics i socis de Catalunya,

L'independentisme ha perdut la majoria absoluta al Parlament català. Els resultats de les eleccions al Parlament de Catalunya són clars¹:

Partit	Diputats	Vots	%
Participació: 57,94%			
Cens: 5.461.088			
Votants 3.148.378			
Vots en blanc: 35.783 (1,13%)			
Vots nuls: 26.414 (0,83%)			
		Vot exterior	
		7,05%	
		Cens: 278.878 ²	
Partit Socialista de Catalunya (PSC):	42	872.959	27%
Puigdemont + Junts (Junts):	35	674.896	21%
Esquerra Republicana de Catalunya (ERC):	20	427.135	13%
Partit Popular (PP):	15	342.584	10%
Vox:	11	248.554	7.9%
Comuns:	6	181.795	5.8%
Candidatura d'Unitat Popular (CUP):	4	127.850	4%
Aliança Catalana (AC)³:	2	118.302	3.7%

Partits que no obtenen representació parlamentària

PACMA:	0	34.026	1%
Ciutadans (C's):	0	22.481	0.7%
Alhora:	0	13.759	0.4%
FO	0	9.976	0.3%
PCTC	0	3.977	0.1%
Recortes Cero	0	3.126	0.1%
PUM+J	0	2.626	0%
Izquierda por España	0	1.613	0%
FNC	0	264	0%
CNV	0	258	0%

Negre: partits espanyolistes de centre; **Vermell:** partits independentistes; **Blau:** partits espanyolistes de dreta i extrema dreta; Altres: petites formacions sense representació parlamentària. Destaquem Ciutadans perquè a la precedent legislatura tenien 6 diputats i Alhora perquè és un nou partit independentista.

¹ <https://www.vilaweb.cat/eleccions-catalunya-2024-resultats/>

² Segons el "Censo de Españoles Residentes Ausentes" (CERA) de juliol 2023.

³ Aliança Catalana, nova formació d'extrema dreta independentista. Potser donarà suport a una eventual coalició independentista, però els partits PSC, Junts, ERC, Comuns i CUP van signar que no pactarien amb els partits d'extrema dreta, és a dir Vox i AC.

Desfeta dels partits independentistes i victòria del PSC - amb el PSOE darrere - que han obtingut el que cercaven: trencar la majoria independentista que s'ha mantingut constant al llarg dels anys. El moviment independentista, malgrat aquest resultat poc o molt vaticinat per les enquestes, segueix viu i dempeus.

Respecte a les eleccions de 2021, en el camp independentista Junts + guanya 3 escons. ERC en perd 13 i la CUP en perd 5. En el camp espanyolista PSC en guanya 9, Comuns en perd 2, PP en guanya 12, Vox es manté igual (11) i Ciutadans perd els 6 que tenia i es queda fora del Parlament.

Fent una mica d'aritmètica veiem que $[-13(\text{ERC})] + [-5(\text{CUP})] + [-2(\text{Comuns})] + [-6(\text{C's})] = \text{són } 26$ els escons que s'han desplaçat.

Junts n'ha guanyat tres, però la suma dels escons esvaits entre ERC i la CUP, 18 (13 + 5), no han enfortit Junts +, o molt poc, com s'hagués pogut esperar. Això vol dir que molts votants d'aquestes dues formacions, s'han quedat a casa o han votat altres formacions com ara Junts, PSC o potser AC. Però, probablement, la gran majoria s'ha quedat a casa.

La baixa participació també apunta a un abstencionisme que posa en relleu la desconfiança envers els partits independentistes. Els pactes entre Junts i PSOE, d'una banda, i ERC i PSOE de l'altra, per a obtenir l'amnistia a canvi de la presidència de Pedro Sánchez no han agradat a molts votants. I, pel que fa a ERC la patacada encara és més flagrant, tenint en compte que és la tercera vegada consecutiva, en un any, que rep un avís seriós del seu electorat. Les taules de negociació fantasmagòriques, l'acord de claredat rebutjat, la lamentable gestió de la llengua... no només no han convençut ningú, sinó que l'estratègia política duta a terme ha quedat clarament desestimada.

Alhora, el partit propiciat per l'eurodiputada Clara Ponsati i el filòsof Jordi Graupera, no ha tingut temps per a fer-se conèixer. La presentació d'aquest nou partit havia de ser el 23 d'abril i aquell dia ja estava en campanya. Esperem que tingui més sort endavant.

En el bàndol espanyolista, els partits que baixen són els Comuns (-2) i Ciutadans (-6). El PSC en guanya 9 i el PP 12, això fa pensar que, d'una banda, el PSC ha recuperat votants de la seva bossa abstencionista – la posada en escena teatral de Pedro Sánchez a l'inici de la campanya electoral sembla que ha funcionat⁴ –, potser alguns electors decebuts d'ERC i probablement d'altres dels Comuns i alguns de Ciutadans. I, d'altra banda, el PP ha sabut atraure votants frustrats de Ciutadans, que preveient la desaparició del partit han preferit optar per un vot útil. O també que la pugna pel poder entre PP i PSOE al regne espanyol s'hagi traslladat a Catalunya. La mobilització ha sigut més enèrgica i determinant en aquest bàndol, és evident.

Els pronòstics postelectorals.

El calendari.

A partir del 29 de maig, Pedro Sánchez pot convocar eleccions generals i el 30 de maig es va aprovar la llei d'amnistia. Diumenge 9 de juny són les eleccions europees. L'endemà, dilluns 10 es constituirà el Parlament de Catalunya on està previst que se n'elegeixi el president i la resta de la mesa, l'òrgan rector de la cambra. I el 25 de juny en seria el termini – de la constitució de la mesa – si no s'hagués aconseguit abans.

⁴ Podeu veure el butlletí d'abril dins l'apartat Newsletter a: <http://www.assemblea.fr>

A partir del 29 de maig, Pedro Sánchez pot convocar eleccions generals. De moment, però, té el focus posat en les eleccions europees, com ja hem dit reiteradament en altres butlletins i, serà amb els resultats a la mà que decidirà si li convé o no convocar-les i quan.

El 30 de maig es va aprovar la llei d'amnistia. La dificultat serà aplicar-la perquè el poder judicial ja s'ha organitzat per a boicotejar-ne l'aplicació. El seu objectiu és doble. D'una banda, detenir i empresonar el president Carles Puigdemont i l'exsecretària d'ERC, Marta Rovira, ambdós a l'exili i d'una altra, enderrocar la majoria parlamentària del *gobierno* de Pedro Sánchez.

Per a alguns és una victòria de tot el moviment independentista, una victòria absoluta i aclaparadora sobre l'estat espanyol. Una victòria que ha fet que els diputats de Junts i d'ERC s'hagin abraçat i s'hagin aplaudit recíprocament, cosa que feia molt de temps que no vèiem. També és una derrota, la derrota de l'estat espanyol que si es mesura pels brams, crits i insults dels rangs de Vox ha sigut contundent.

Veieu el vídeo i llegiu l'article "Escenes agres de la derrota d'una Espanya que prepara la venjança" de J. Casulleras, publicat a VilaWeb:

<https://www.vilaweb.cat/noticies/cronica-amnistia-congres-espanya-derrota/>

Per a d'altres és una victòria agredolça o no és cap victòria. Els primers apunten que no tots els represaliats podran beneficiar-se'n. Molts en queden exclosos, per diferents raons. Segons Òmnium Cultural el nombre de represaliats actualment és de 4.584, els beneficiaris del qual, podrien ser 1616 perquè la llei només afecta els fets comesos entre l'1 de novembre del 2011 i el 13 de novembre del 2023 i els represaliats amb condemnes o processos judicials en curs. Els que tenen causes ja arxivades o que han quedat absolts queden exclosos.

Segons Alerta Solidària⁵, el col·lectiu d'advocats que ha defensat un gran nombre d'activistes i manifestants i parla dels casos que coneixen, 419 persones beneficiaran de l'amnistia. Totes aquestes persones han viscut el patiment físic i psicològic de la repressió, de la investigació, de la incertesa del futur que suposa viure amb una espasa de Dàmocles sobre el cap. Tant de bo si els casos han estat arxivats o absolts, però l'angoixa viscuda no es pot reparar amb cap amnistia.

Tot i això, Alerta Solidària afirma que aquesta llei és una solució per a moltes persones en un moment donat, com ara els CDR de l'operació Judes que veuran el 27 de juny si es beneficien de l'amnistia o en queden exclosos, però no posa fi a la repressió i Espanya, quan li interessi, tornarà a activar-la.

Per a d'altres l'amnistia no és cap victòria perquè és fruit del pacte d'investidura de Pedro Sánchez com a president del *gobierno*. I que, aquest mateix president del *gobierno*, la instrumentalitza i proclama a Europa que ha servit per a pacificar Catalunya, la qual cosa, atès l'anàlisi que fem sobre els resultats electorals, està per veure.

Els aires de venjança ja fa temps que es respiren i ara bufen huracanats.

Diumenge 26 de maig, per cinquena vegada des de finals de setembre de 2023, la plana major del PP va reunir milers de persones a Madrid per a manifestar-se contra l'amnistia. Periòdicament, però amb constància, jutges, organismes judicials i associacions polítiques n'han pres partit obertament i, darrerament, el Consell General del Poder Judicial (CGPJ) ha enviat a tots els jutges espanyols una

⁵ <https://www.vilaweb.cat/noticies/alerta-solidaria-estima-419-activistes-manifestants-beneficiaran-amnistia/>

"Guía práctica para el planteamiento de cuestiones de inconstitucionalidad y/o prejudiciales europeas sobre la ley de Amnistía". Un document en el qual s'indica la manera d'impedir l'aplicació de la llei.

Us convidem a llegir l'article "S'acosta un altre cop d'estat?" de Jordi Barbeta, publicat a ElNacional.cat a través del següent enllaç (en català o en castellà)⁶:

https://www.elnacional.cat/ca/opinio/acosta-altre-cop-estat-jordi-barbeta_1222833_102.html?utm_source=telegram&utm_medium=push&utm_campaign=telegramgroc

Les reaccions no s'han fet esperar: la presidenta de la Comunitat de Madrid, Isabel Díaz Ayuso, ja ha anticipat que presentaria un recurs d'inconstitucionalitat; corren rumors segons els quals es maniobrarà perquè els dirigents del procés quedin exclosos de l'amnistia o s'hi posaran moltes traves, i els fiscals del Suprem han declarat que la llei d'amnistia no respecta el dret de la Unió i que la portaran davant el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE)⁷

De moment ja sabem, però, que aquesta llei no serà publicada al *Boletín Oficial del Estado* (BOE) fins a la setmana vinent. Cal, primer, que sigui publicada al *Boletín Oficial de las Cortes Generales* i signada per Felipe VI. No sabem, però, quan acabarà amb aquests tràmits. Aquest lent procediment no és gratuït, intenta evitar que Carles Puigdemont pugui retornar al país i pugui presentar-se com a candidat a la investidura de la Generalitat. La publicació de la llei en el BOE obliga els jutges a aixecar les euroordres vigents i els exiliats, aleshores, podrien tornar a casa lliures i victoriosos. Si el president a l'exili s'arrisca a tornar a Catalunya per a participar en el debat d'investidura, sense que els jutges hagin aixecat els mandats de detenció europea, el podrien detenir i empresonar-lo.

Diumenge 9 de juny: eleccions europees.

La lluita pel poder és entre els grups de l'extrema dreta – Identitat i democràcia (ID)⁸ i conservadors i reformistes (CRE/ECR)⁹ i de dreta – Partit Popular europeu (PPE)¹⁰ i Renew Europe (RE)¹¹, d'una banda, i els grups socialdemòcrates i liberals – els verds (ALE)¹², l'Aliança Progressista Socialistes Demòcrates (APSD/S&D)¹³, el grup "d'Esquerra" (GUE/NGL)¹⁴ i els diputats independentistes de Junts i Lliures per Europa del grup non inscrits –.

⁶ El podeu llegir en català o en castellà. Per a triar la llengua heu de clicar a la pestanya ES o CAT, a dalt de tot.

⁷ https://www.elnacional.cat/ca/politica/escrit-fiscals-suprem-portar-amnistia-tjue-mantenir-ordre-detencio-puigdemont_1225842_102.html?utm_source=telegram&utm_medium=push&utm_campaign=telegramgroc

⁸ Els principals partits són "Alternativa per Alemanya" (AfD), la "Lega" italiana i el "Rassemblement National" (RN) francès. ID consta actualment de 59 diputats.

⁹ Entre els partits d'aquest grup trobem el polonès "Prawo i Sprawiedliwość" (PIS), "Fratelli d'Italia" i VOX. CRE consta actualment de 68 diputats.

¹⁰ El PPE consta de 177 diputats entre els quals el l'Union chrétienne-démocrate d'Allemagne (CDU) i el PP espanyol et les Républicains de França.

¹¹ RE consta de 101 diputats entre els quals Ciudadanos i 23 diputats francesos de la République en marche, Renaissance, Mouvement Démocrate

¹² El grup ALE consta de 72 diputats. En aquest grup estan els dos diputats de ERC i els d'Europe Écologie de França.

¹³ El grup APSD consta de 141 diputats. En aquest grup estan el 20 diputats del PSOE, l'únic diputat del PSC i el PS francès.

¹⁴ El grup GUE consta de 37 diputats. En aquest grup estan el 6 diputats de formacions esquerranes, com ara, EH Bildu i SUMAR i, a França, La France Insoumise.

59 (ID) + 68 (CRE) + 177 (PPE) + 101 (RE) = 405 diputats
72 (ALE) + 141 (APSD) + 37 (GUE) + 50 (non inscrits) = 300 diputats¹⁵

Actualment, el bloc de la dreta i l'extrema dreta ja és majoritari en el Parlament Europeu, per tant, si es confirmen les prediccions d'una victòria aclaparadora dels partits d'aquestes tendències, els nous grups canviaran les dinàmiques no només a Europa sinó que poden influir a nivell estatal. El que està en joc són els valors i principis democràtics de la UE. Els temes que uneixen aquests partits són la migració, el debat nacionalista i de recuperació de fronteres, el sector agrari i les polítiques mediambientals. És cert que tenen diferències respecte a l'acceptació de LGTB, l'avortament, l'eutanàsia, la guerra d'Ucraïna/Rússia o el conflicte d'Israel/Palestina. Tanmateix, el risc de una coalició de la dreta i la ultradreta és real. I encara més quan els partits tradicionals de centre o d'esquerra no tenen un projecte engrescador.

L'objectiu de Pedro Sánchez en aquestes eleccions és de frenar tant com pugui l'ascens del PP i de VOX i de jugar un paper rellevant dins i fora d'Espanya. I ha mogut fitxa en cadascú dels dos fronts bèl·lics que preocupen la UE: el conflicte Ucraïna-Rússia i el de Israel-Palestina. El reconeixement de l'estat de Palestina, decisió arriscada, però en la qual no està sol s'ha d'interpretar en aquest sentit. Irlanda, Noruega i Eslovènia, països fidels al dret dels pobles a decidir el seu futur, també l'han reconegut.

I, d'una altra banda, cal destacar la promesa feta pel líder del PSOE al dirigent ucraïnès Volodímir Zelenski dilluns 27 de maig d'acordar-li una ajuda militar per valor de més de 1.000 milions d'euros.

Si el PP guanya clarament les eleccions europees, s'enardirà i multiplicarà la pressió sobre un PSOE afeblit. Perquè si un guanya l'altra perd. El pas fet en favor de l'estat palestí és una pedra en el jardí del PP i Vox. El primer s'ha vist obligat a criticar Pedro Sánchez i, alhora, donar suport al poble palestí que és la tendència majoritària de l'opinió pública. I Vox ja ha corregut a fer-se una foto amb Benjamin Netanyahu. Cadascú volent desmarcar-se de l'altre, però el que porta la iniciativa política és sense dubte Pedro Sánchez.

A banda d'aquesta pugna a l'àmbit europeu, en l'àmbit estatal la llei d'amnistia és al cor d'aquests comicis.

La crítica del PP, de VOX i d'una bona part dels socialistes és que l'amnistia no constava al programa electoral de Sánchez del 23 de juliol proppassat. De fet, segons l'enquesta de GESOP¹⁶ i publicada pel periodista Ot Bou del diari VilaWeb 61,5% dels ciutadans espanyols estan "més aviat en contra de la llei"¹⁷ i des del setembre 2023 – concretament el pacte d'investidura – assistim constantment a tota mena de manifestacions en contra de l'amnistia.

¹⁵ <https://www.touteurope.eu/institutions/les-deputes-europeens-repartition-par-pays-et-par-groupe-politique/> Actualment al PE hi ha 705 diputats, però a la propera legislatura hi haurà 15 diputats més degut a un augment de la demografia.

¹⁶ GESOP, institut d'investigació, especialista en l'elaboració d'estudis en l'àmbit de la investigació social i l'opinió pública. <https://gesop.net/ca/>

¹⁷ «La "romeria" per l'amnistia que pot encendre la campanya europea» d'Ot Bou. <https://www.vilaweb.cat/noticies/amnistia-pp-campanya-eleccions-europees/>

La repetició electoral s'albira a l'horitzó.

L'endemà, dilluns 10 de juny es constituirà el Parlament de Catalunya on està previst que se n'elegeixi el president i la resta de la mesa.

Ara per ara, les sumes aritmètiques dels resultats de les eleccions del 12 de maig no donen claus per fer pactes. El Parlament de Catalunya té 135 diputats, per tant, la majoria absoluta s'obté amb 68 diputats.

Possibles combinacions:

- PSC (42) + ERC (20) + Comuns (6): 68 diputats exactes.
- PSC (42) + PP (15) + VOX (11): 68 diputats exactes.

Aritmèticament, és possible. Políticament, difícil. En la primera combinació ERC se sotmetria encara més al PSC/PSOE. Precisament és això que els electors dissidents han volgut castigar. Imaginem, però, que ERC privilegiés aquesta aliança esquerrana i facilités d'aquesta forma la investidura de Salvador Illa. Un cop investit Illa podria formar govern i ERC podria o no passar a l'oposició. Amb ERC a l'oposició Illa governaria en minoria amb 42 o 48 diputats (si contem el 6 dels Comuns). Al capdavall, ERC va governar en solitari amb només 33 diputats durant dos anys.

La segona combinació és pràcticament impossible atès la guerra entre el PSOE i la dreta/extrema dreta.

En el cas que ERC optés per una aliança independentista. Aquesta seria:

- Junts (35) + ERC (20) = 55 diputats, 7 més que la combinació PSC (42) + Comuns (6) = 48 diputats. No és majoria absoluta, però és factible a la segona volta, per majoria simple.

La CUP no aportarà els seus 4 diputats a la suma independentista.

Aritmèticament és possible i políticament també. El problema és que, de moment, ERC ha reiterat força vegades que passaria a l'oposició i que es necessitaria l'abstenció del PSC. Ja veurem, però, què faran.

Pel que fa a la vida de l'Assemblea¹⁸,

El 14 de maig, l'Assemblea va participar en la XIX Assemblea General de l'Organització de Nacions i Pobles No Representats (UNPO). Aquest organisme va aprovar tres resolucions presentades per l'Assemblea, relatives a les falses acusacions de terrorisme contra el moviment independentista, l'espionatge i la Catalanofòbia.

<https://assemblea.cat/lunpo-aprova-tres-resolucions-sobre-catalunya-de-lassemblea-que-revalida-la-vicepresidencia-de-lorganitzacio-internacional/>

Celebrem que el Secretariat Nacional de l'Assemblea Nacional Catalana hagi escollit, per fi, els quatre càrrecs orgànics: Lluís Llach president, Nohemí Zafra vici-presidenta, Silvia Ventura secretària i Jaume

¹⁸ <https://assemblea.cat/noticies/>

Valls tresorer. Els hi desitgem sort i encerts en aquests dos anys vinents que estaran al capdavant de l'associació.

Si voleu participar, implicar-vos, si teniu idees de debats, accions, activitats, trobades per organitzar arreu del territori de l'actual estat francès, no dubteu a contactar amb nosaltres a: france@assemblea.cat

També us recordem l'adreça de la nostra web: <http://www.assemblea.fr/>

Moltes gràcies pel vostre suport i compromís. Ara més que mai, necessitem la vostra implicació.

Visca Catalunya lliure!

L'equip de coordinació ANC França